

Na poparcie zarzutu trzeciego wnoszący odwołanie podnosi, że wyrok Sądu stwierdza bez żadnego uzasadnienia, że dane państwo członkowskie ma mniej gwarancji w ramach procedury współpracy w rozumieniu art. 21 rozporządzenia 2015/1589 niż w ramach procedury dochodzenia. Zarówno brzmienie art. 21–23 rozporządzenia 2015/1589, jak i ścisły związek między art. 108 TFUE – na którym opiera się przewidziana w rozporządzeniu 2015/1589 procedura współpracy – a zasadą lojalnej współpracy wyrażonej w art. 4 ust. 3 TUE prowadzą do wniosku, że Komisja miała obowiązek przeprowadzenia analizy informacji dostarczonych przez państwo członkowskie.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U., L 248, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litwa) w dniu 28 lutego 2023 r. – Virgilijus Valančius/Lietuvos Respublikos vyriausybė

(Sprawa C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Virgilijus Valančius

Druga strona postępowania: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z art. 254 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 19 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, który stanowi, że członkowie Sądu Unii Europejskiej są wybierani spośród osób „o niekwestionowanej niezależności i mogących zajmować wysokie stanowiska sądowe”, wynika wymóg, aby kandydat do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Unii Europejskiej był wybierany w państwie członkowskim Unii Europejskiej wyłącznie na podstawie kwalifikacji zawodowych?
- 2) Czy zgodna z wymogiem niekwestionowanej niezawisłości sędziego i innymi wymogami dla stanowiska sądowego określonymi w art. 254 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 19 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej jest praktyka krajowa, taka jak zaistniała w niniejszej sprawie, w ramach której w celu zapewnienia przejrzystości wyboru danego kandydata rząd państwa członkowskiego odpowiedzialny za zgłoszenie kandydata do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Unii Europejskiej powołuje do oceny kandydatów grupę niezależnych ekspertów, a grupa ta po przeprowadzeniu rozmów ze wszystkimi kandydatami sporządza ranking kandydatów na podstawie jasnych i obiektywnych kryteriów wyboru określonych z wyprzedzeniem i przedstawia rządowi kandydaturę osoby, która zajęła najwyższe miejsce w rankingu sporządzonym na podstawie kwalifikacji i kompetencji zawodowych, natomiast rząd proponuje powołanie na stanowisko sędziego Unii Europejskiej osobę inną niż osoba zajmująca pierwsze miejsce w tym rankingu, biorąc pod uwagę fakt, że sędzia, który mógł zostać powołany niezgodnie z prawem, mógłby wpływać na orzeczenia Sądu Unii Europejskiej?